

Miloš Biedrzycki

Videl sem zaledenele palače, leve pomladi,
množice, ki so korakale po ribniku, vkovanem v led

razločno sem čutil sled sredi hrbta,
treh zob nekakšnih vil, in
divjanje ledenomrzlega vetra ob hrbtenici,
od ene iztegnjene roke do druge — dve celini
in vrsta za vrsto se je pomikala proti robu
v kratkem trenutku poleta
samo bežna misel ali
je spodaj voda ali pesek in ostre črepinje
in hrup in vedno večji šum deklamiral
sem svoje z rokami ob hlačnih šivih
ne da bi si dovolil misel na vidno bedo cvetov
in vse se nam je pomešalo
najpreprostejše besede so nam postale
najbolj nevarne
in veter je razbijal šipe s samim zvokom
otroci naši
so pogrizli tuje otroke
ampak zapomni si ti moraš biti na preži
urna kot lovec v gozdu mimoidočih
vsak hip
lahko — kljub vsemu pomanjkanju — pripeljejo kaj v trgovino
otroci naši
baje dosti ljudi
vidi ponoči repatico z rumenim repom
drvi čez nebo kot da jo kdo zasleduje
otroci naši
stegujejo se iz stajic
v zatisnjene peščice grabijo zrak
in kažejo zobke ozke in ostre kot
iglice

Jesen je umrla

skupaj s prvim rumenim listom. Vso noč se je borila za življenje s človekom s konjsko grivo zanosno je pozdravila sivo jutro nad Šlezijo ropot koles vlaka jo je pustil nekje zunaj. Na svidenje škrlatni cvetovi poletnih sončnih zahodov vroča kri zemlje zamrla v kalih vinogradov; na popackanih kuhinjskih tleh smo poletju priredili sedmino ne da bi vedeli da pod okni jesen že razpada. Na svidenje noči pijane od svetlobe golih žarnic in kričanja pesnikov na svidenje oči polne ognja pogovori polni dima in v čem je človekovo bistvo? Prelepo truplo jeseni zahteva pač svoje.

Akslop Poljska nazaj*

Akslop, mogoče je to kakšno dansko mesto tu sem se ustavil na poti, resda za malo dlje, ker so ministri za kmetijstvo posedli po kanglah za mleko in zaustavili ves promet. Malo se me razvaljali z lokalnimi znamenitostmi, kot recimo Diwron** ali Cziwezór***. Ljubil sem tukajšnje punce, policija me je nekajkrat podila po pločnikih, prebivalci so zelo pristržni, prigovarjajo mi, naj ostanem za dlje, obljubljam vam, kjerkoli bom, vedno se bom spominjal Akslop.

* Poljska se po poljsko piše Polska — op. prev.

** Cyprian Kamil Norwid (1821—1883), poljski pesnik — op. prev.

*** Tadeusz Różewicz (1921—), poljski pesnik — op. prev.

Moja prijateljica je spet z mano
 čutim jo v pljučih, v hrbtnici
 čutim njeno kri v svojih žilah
 moja prijateljica je z mano
 kaj pomenita dva meseca — dve leti
 — štiri življenja brez nje — zapravljena, ni kaj
 Zemlja se spet vrti pod nogami
 in Nebu, posejanemu z zvezdami, ni treba
 kričati, se dreti, podirati
 moja prijateljica se je vrnila
 poljublja me od znotraj
 v njenih zelenih in sivih očeh
 ljubezen brez besed o ljubezni

Izbrala, iz poljščine prevedla in spremne opombe napisala
 Katarina Šalamun Biedrzycka

Miloš Biedrzycki, roj. 1967 v Koprju. Živi v Krakovu, kjer študira (štiri leta fizike, trenutno geofiziko). Do zdaj ni objavljaj, če odštejemo sodelovanje v šapirografskem listu *Kafar (Cestni tolkač)* in objavo na povabilo v štirinajst dnevniku *Elita* (od koder sta prevedeni dve pesmi).